

Angaaende et andet lille Spørgsmaal, om Programsalget, sagde det ærede Medlem, at han troede, at Landstinget her havde fundet Folketingets Mening. Det skal jeg ikke bestride, det er vistnok rigtigt. Men her overfor stiller jeg den Opfattelse, at det ikke var Folketinget klart, hvad det var for Programsælgervirksomhed, der her er Tale om, og at jeg ikke tror, at man, naar man er klar derover, vil være med til at give et Privilegium til en Virksomhed, der, efter hvad der for mig foreligger som utvivlsomt, til en vis Grad bestaar i at tilegne sig, hvad der er andres Rettighed.

Angaaende Lukketidens Fremrykning til Kl. 7 talte den ærede Ordfører nu meget ivrigt for det Princip, han har foreslaaet, nemlig at gøre Spørgsmaalet om Lukketiden afhængigt ikke, som Lovforslaget foreslaar, af Stat eller Kommunalbestyrelse, men af et Flertal af Organisationens Medlemmer. Jeg forstaaer meget vel den ærede Ordførers Tanke her, som i Virkeligheden er den at fremme tidlig Lukning, hvor der er Stemning derfor. For saa vidt kan jeg altsaa godkende den ærede Ordførers Bestræbelser. Jeg tror, han handler ud fra den Betragtning, at det vil være i mange handlendes Interesse at faa den Times Fritid. Men jeg tror, at den ærede Ordførers Standpunkt alligevel ikke vil være holdbart, jeg tror, han ser alt for ensidigt paa Sagen. Den ærede Ordfører ser dette Spørgsmaal udelukkende fra den handlendes Synspunkt, men saaledes kan det ikke udelukkende ses. Det er et for de handlende meget vigtigt Spørgsmaal, men det maa ogsaa ses fra deres Medhjælperes Side og tillige fra Samfundets Side. Alle tre Faktorer maa komme til deres Ret, hvis Spørgsmaalet skal løses tilfredsstillende, og jeg tror, at dette sker, naar man overdrager Kommunalbestyrelsen at træffe Afgørelsen. Jeg vilde intet have imod at sige, at Kommunalbestyrelsen, forinden den traf sin Afgørelse, skulde have hørt Handelens Organisationer, baade Arbejdsgivernes og Medhjælpernes, heller ikke noget imod, at man gav Anledning til en Afstemning, for at Kommunalbestyrelsen, inden den tog sin Beslutning, kunde erfare, hvorledes Stillingen var, men jeg tror, at Beslutningen maa tages der, hvor Samfundsmagten er samlet i Kommunen, altsaa hos Kommunalbestyrelsen.

Endelig skal jeg kun til de ærede Medlemmer, som her har forenet sig i en fælles Opfattelse af, hvad der er Frihed,

et Fællesskab, de ellers ikke befinder sig i, sige, at den ærede Ordfører (Poul Rasmusen), som mente, at nogle interesserede sig for dette Lovforslag ud fra en Art Forkærlighed for et bestemt Princip, nemlig at Lovgivningen skal blande sig i voksne Menneskers Arbejde, kan dog ikke tro, at det blot er af Forkærlighed for et blankt Princip, at socialist interesserede Mennesker og Hygiejniskere, Læger og Socialøkonomer ønsker saadanne Lovforanstaltninger truffet. De stiller sig selvfølgelig paa et saadant Standpunkt, fordi de mener, at Lovgivning paa visse Omraader i dette Forhold er ønskelig af sociale og hygiejniske Grunde. Jeg for mit Vedkommende har altid været af den Anskuelse, at i visse Tilfælde er det nødvendigt for Lovgivningen at blande sig ogsaa i voksne Menneskers Arbejde, og dette er et Standpunkt, som den samlede Rigsdag har anerkendt, saaledes som ogsaa anført af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen). Paa mangfoldige Omraader har den samlede Rigsdag erkendt, at det kan være nødvendigt for Lovgivningsmagten at blande sig i voksne Menneskers Arbejde. Lige da jeg gik herop i det høje Ting for at tale om denne Sag, kom jeg fra Folketinget, hvor der var stillet et Forslag om Overgang til Dagsordenen, som udtrykte Ønsket om, at Indenrigsministeriet skulde benytte Fabriklovens § 24 til hurtigst muligt at træffe Bestemmelse om Arbejdstiden i sundhedsfarlige Erhverv og navnlig i dem, hvor der er kontinuerlig Drift, forbyde Arbejde med mindre end tre Hold. For denne Bestemmelse stemte Radikale og Socialdemokrater og, efter Anbefaling af en Partifælle af det ærede Medlem, hele Højre, og ingen stemte imod Bestemmelsen. Altsaa, at det kan være nødvendigt at lovgive om voksne Menneskers Arbejdstid, er anerkendt af hele Rigsdagen. Jeg har saa høvdet, at det er godtgjort ved social-hygiejniske Undersøgelser, at det paa dette Omraade, paa Handelens Omraade, ogsaa er nødvendigt at lovgive, og naar den ærede Ordfører mente, at jeg skulde have vanskeligt ved at komme ud med dette Standpunkt til mine Vælgere og at kunne forene det med Frisind, saa vil jeg bede den ærede Ordfører herolige sig paa mine Vegne. I mit Parti og blandt dets Vælgere er der blandt andet stor Interesse for at give Ungdommen den størst mulige Adgang til at skaffe sig Undervisning og Oplysning. Dette modarbejder